

Sygn. akt: **X C 2714/16 upr.**

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Brzoskowska
Protokolant:	stażysta Nura Al Saadoon

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko P. O.

o zapłatę

- oddała powództwo.

SSR Agnieszka Brzoskowska

Sygn. akt X C 2714/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód, Kancelaria (...) S.A. z siedzibą w K., w pozwie, wniesionym pierwotnie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, domagał się zasądzenia od pozwanej P. O. kwoty 1.530,00 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 30 września 2015 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonała na jego rzecz przelewu wierzytelności, przysługującej jej wobec pozwanej, o czym pozwana została poinformowana pismem z tego samego dnia. Wierzytelność powyższa wynika z umowy pożyczki na kwotę 1.000,00 zł., zawartej w dniu 20 stycznia 2015 r. przez pozwaną z cedentem za pośrednictwem platformy internetowej www.kredito24.pl (...), zgodnie z umową pożyczki, przed wypłaceniem przez cedenta środków pieniężnych w umówionej wysokości na wskazane przez pozwaną konto bankowe – dokonała weryfikacji swoich danych osobowych oraz akceptacji warunków umowy, realizując czynności weryfikacyjne zgodnie z umową ramową pożyczki. Cedent wypłacił środki pieniężne zgodnie z zawartą umową. Pozwana zobowiązała się do zwrotu należności z tytułu pożyczki w kwocie 1.530,00 zł. w terminie do dnia 19 lutego 2015 r. Powód w dniu 30 września 2015 r. wezwał pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Pozwana P. O. nie stawiała się na rozprawie i nie zajęła stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20 stycznia 2015 r. sporządzona została przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowa ramowa pożyczki nr (...), w której jako pożyczkobiorca wpisana została P. O., zamieszkała przy ul. (...), (...)-(…) O., posiadająca numer PESEL (...). Zgodnie z jej treścią, pożyczkodawca – (...) Spółka z o.o. miał udzielać pożyczkobiorcy pożyczek gotówkowych w sposób i na warunkach w niej określonych, na jego wniosek. Warunki kolejnych umów pożyczek miały być potwierdzane pożyczkobiorcy na piśmie lub przesyłane mu drogą elektroniczną.

Zgodnie z umową ramową (paragraf 3), celem złożenia wniosku o pierwszą pożyczkę pożyczkobiorca miał dokonać rejestracji i utworzyć konto użytkownika na podanej stronie internetowej. Następnie, po prawidłowym wypełnieniu formularza rejestracji i potwierdzeniu jego danych, pożyczkobiorca miał zostać przekierowany do zabezpieczonego serwisu usług płatniczych w celu podania danych, niezbędnych do przekazania wymaganej opłaty rejestracyjnej w kwocie 0,01 zł. lub 0,50 zł. Wykonanie powyższych czynności, zgodnie z umową ramową, miało oznaczać akceptację przez pożyczkobiorcę jej warunków. W celu potwierdzenia rejestracji, pożyczkobiorca był zobowiązany do wniesienia opłaty rejestracyjnej na wskazany rachunek bankowy pożyczkodawcy lub do zalogowania się do własnego konta bankowego z użyciem aplikacji pożyczkodawcy – KontoConnect. Umowa ramowa pożyczki przewidywała dla pożyczkodawcy prawo m.in. naliczania maksymalnych odsetek.

(…) umowy ramowej pożyczki nr (...) zawierał pouczenie, zgodnie z którym umowę należało podpisać i odesłać do (...) S.C. ul. (...) lokal (...), (...)-(…) R.. Umowa ta została podpisana w dniu 20 stycznia 2015 r. przez pożyczkodawcę.

W dniu 20 stycznia 2015 r. zaksięgowany został przelew kwoty 1.000,00 zł. na rachunek bankowy o numerze (...). Jako tytuł przelewu podano pożyczkę (...) nr qsq2s1 nr przelewu (...), zaś jako odbiorcę wskazano P. O..

(dowód: umowa ramowa pożyczki, k. 16-23, potwierdzenie transakcji, k. 25)

W dniu 30 września 2015 r. między (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. i powodem zawarta została umowa przelewu wierzytelności, których listę stanowił Załącznik nr 1 do umowy. W tym dniu sporządzony został wyciąg z Załącznika nr 1 do umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 września 2015 r., zgodnie z którym pod pozycją 4837 znajdują się dane P. O., numer umowy (...) z dnia 20 stycznia 2015 r., termin płatności 19 lutego 2015 r., kapitał 1.000,00 zł., kwota zadłużenia łącznie 1.530,00 zł.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności, k. 11-12, wyciąg z załącznika nr 1, k. 13)

Pismem z dnia 30 września 2015 r. pozwana została zawiadomiona przez powoda o dokonanej cesji wierzytelności i wezwana do zapłaty kwoty 1.606,79 zł. z umownymi odsetkami.

(dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności, k. 14-15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem powód nie wykazał, aby przysługiwało mu dochodzone roszczenie.

Zgodnie z art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd miał na uwadze, że w sporach z konsumentami należy zachować szczególną ostrożność przy ocenie ewentualnego przyjęcia za prawdziwe twierdzeń, zawartych w pozwie, zwłaszcza w sprawach, w których konsument nie podejmuje jakiegokolwiek obrony. Przy czym za niedopuszczalne należy uznać rozumowanie, zgodnie z którym z samego faktu milczenia pozwanego można wnioskować o potwierdzeniu przez niego prawdziwości twierdzeń powoda. Stąd za minimum w tego rodzaju sprawach należy uznać obowiązek przedstawienia umów, potwierdzających istnienie

wierzytelności i legitymacji czynnej do jej dochodzenia przez powoda. Podkreślić przy tym należy, że sama możliwość wydania wyroku zaocznego nie zmienia rozkładu ciężaru dowodu.

Zgodnie z art. 6 k.c., którego procesowym odpowiednikiem jest art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia okoliczności spoczywa na stronie, która wywodzi z nich skutki prawne.

Zdaniem Sądu, dowody przeprowadzone w niniejszej sprawie z inicjatywy powoda, nie są wystarczające do ustalenia, że doszło do zawarcia umowy pożyczki, będącej źródłem zobowiązania, z którego wynikać miałyby wierzytelność, dochodzona pozwem, jak również, że wierzytelność ta była przedmiotem umowy przelewu z dnia 30 września 2015 r.

W szczególności podnieść należy, że umowa ramowa pożyczki nie została przez pozwaną podpisana. Ponadto powód nie przedłożył umowy pożyczki (...) z dnia 20 stycznia 2015 r. na kwotę 1.000,00 zł., na którą powołuje się w pozwie. Jak wynika z cytowanych wyżej postanowień umowy ramowej pożyczki, potwierdzeniem akceptacji przez pożyczkobiorcę jej warunków miało być wykonanie przez niego przelewu rejestracyjnego, w którego tytule winien znaleźć się kod pożyczki oraz zaakceptowanie jej warunków. W niniejszej sprawie powód potwierdzenia wykonania przez pozwaną takiego przelewu nie przedstawił. Tym samym Sąd nie miał możliwości ustalenia nie tylko, czy pozwana zaakceptowała wynikające z umowy ramowej warunki pożyczki, ale także czy przelew, którego potwierdzenie zostało złożone do akt, został faktycznie wykonany na jej rachunek bankowy. Brak potwierdzenia wykonania przez pozwaną takiego przelewu wzmacnia wątpliwości co do zawarcia umowy. Samo bowiem wykonanie przez pożyczkodawcę przelewu na rachunek bankowy, w dodatku bez możliwości zweryfikowania, kto jest jego posiadaczem, nie jest wystarczającym dowodem zawarcia umowy na określonych w umowie ramowej warunkach.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał również, że dochodzona przez niego wierzytelność była przedmiotem umowy przelewu z dnia 30 września 2015 r., zawartej z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Brak w treści ww. umowy cesji jakiegokolwiek odniesienia do przedmiotowej wierzytelności, natomiast wyciąg z Załącznika nr 1 nie został przez nikogo podpisany.

W konsekwencji powód nie udowodnił swojej legitymacji czynnej w niniejszym procesie.

W orzecnictwie i w doktrynie wskazuje się na szczególne sytuacje, w których Sąd zobowiązany jest podjąć inicjatywę dowodową, np. w razie nieporadności strony, działającej bez profesjonalnego pełnomocnika, która nie jest w stanie przedstawić środków dowodowych w celu uzasadnienia swoich twierdzeń (por. wyrok z uzas. SN z 05.11.1997 r., III CKN 244/97, OSNC 1998/3/52, oraz uzasadnienie do wyroku SN z 10.10.1997 r., II CKN 378/97, OSP 1998/6/111). W ocenie Sądu taka sytuacja w przypadku powoda nie miała miejsca.

Mając na uwadze powołane wyżej okoliczności, powództwo należało oddalić.

SSR Agnieszka Brzoskowska